8M, molt per fer, encara

Tinc dues filles i dos fills. Com qualsevol pare observo com creixen, com maduren i com van construint la seva manera de ser i el seu pensament. Miro d'entendre quina és la seva autopercepció, què els preocupa, què els agrada i com enfoquen el seu futur, cadascun d'ells des del prisma que els dóna la seva edat.

Coincidint amb la cada any més rellevant jornada del 8 de març no puc evitar constatar la molta que feina que ens queda encara per fer.

Part dels estereotips sobre els rols de l'home i de la dona encara perduren i formen part del paisatge en què elles i ells estan conformant la seva personalitat.

Hem avançat, és clar, però la simple necessitat de designar un dia com el del 8 de març ens alerta del camí que com a societat hem de recórrer encara.

I sí, ho hem de fer. Entre altres coses perquè com a societat no ens podem permetre malbaratar una proporció tan gran del nostre talent, però sobretot perquè no podem defugir l'aspiració a fer una societat plenament justa, que passa òbviament per ser igualitària almenys en termes d'oportunitats, sense distincions en tot, també en quin és el teu gènere.

Professionalment em moc en el món de l'emprenedoria. En aquest moment estem treballant amb 20 equips emprenedors amb 42 persones implicades, de les quals només 7 són dones, i normalment no lideren els respectius equips.

Les nostres dades no són gaire diferents de les que es destaquen a les estadístiques generals. Per què passa això?

Puc vagament entendre l'encara menor presència de dones als quadres directius de les grans empreses, formats normalment per persones de certa edat i amb carreres professionals molt llargues desenvolupades quan el sistema, clarament, impedia la igualtat d'oportunitats.

Però en els nous projectes? Només puc concloure que allò que tenallava les perspectives i l'autoafirmació de la meitat de la nostra societat, en bona part, encara perdura.

Hi ha moltes coses del nostre avui que demanden grans transformacions. La defensa del medi, per exemple, la distribució de la riquesa i tantes altres.

Però entre elles, i ben al capdavant, hi ha la necessitat de l'aprofundiment convençut de la promoció de la igualtat entre gèneres, a tots els nivells.

Vull que les meves filles, com les de tothom, visquin en un món en què pel fet de ser dones no vegin mai en absolut erosionada la seva potencialitat.

CARLES BRUGAROLAS és regidor de Junts per Sant Cugat

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/152764.html

Copyright 2024 Cugat.cat